

IMPORTANȚA DISCIPLINELOR MEDICALE

Baicean Patricia, Disciplina de igienă, USMF „Nicolae Testemițanu”

Introducere

Disciplinele medicale reprezintă un univers larg de cunoștințe, dedicate studierii corpului uman și păstrării sănătății. Știința medicală se bazează pe o multitudine de științe conexe: anatomie, fiziopatologie, farmacologie, radiologie, cardiologie, reumatologie, endocrinologie, pediatrie, neurologie etc., care se disting în două mari categorii de specialități clinice: chirurgicale și medicale, specialități paraclinice ca medicina legală sau epidemiologia și domeniul dentar. Trebuie să ținem cont de faptul că știința medicală face progrese neîntrerupte, de aceea este important ca pregătirea atât teoretică, cât și clinică să fie efectuată continuu, prin urmărirea și studierea literaturii actuale de specialitate, pentru dezvoltarea profesională la cel mai înalt nivel. Progresele uriașe pe care le-a făcut medicina în ultimii ani impun astăzi o pregătire mult mai temeinică decât altădată.

Cuvinte-cheie:

- ✓ disciplini medicale;
- ✓ știință;
- ✓ medicină.

Scop: evidențierea opiniilor științifice despre importanța disciplinelor medicale în procesul de instruire a viitorilor medici, dar și în educația medicală continuă.

Materiale și metode

Studiul s-a bazat pe metoda descriptiv-analitică. Obiect de studiu au servit – articolele științifice selectate din motorul de căutare Google (preferențial alese articolele din ResearchGate și Google Scholar). Au fost prelucrate 8 articole tematice.

Rezultate

Medicina a fost clădită treptat, cu greutate prin secole, cu teorii și ipoteze descoperite de marii savanți ai medicinei, prin agonisiri de cunoștințe și acumulări de informații referitor la dereglările posibile din corpul uman și bolile care le pot provoca. Știința medicală are ca obiectiv de bază păstrarea și restabilirea sănătății, respectiv studiază în acest scop procesele fizice, chimice și biologice ale vieții; structurile și funcțiile organismului; cauzele și mecanismele de producere a bolilor, precum și mijloacele de diagnosticare, tratare și prevenire a acestora. Astfel, formând mai multe ramuri: etiologia (studierea cauzelor dereglărilor din corp sau a bolilor), patologia (analizarea manifestărilor clinice și a efectelor asupra corpului), diagnosticul (identificarea problemelor), terapia (tratarea problemelor în vederea însănătoșirii corpului) sau profilaxia (acțiunile de prevenire a îmbolnăvirilor), care reprezintă baza cercetării disciplinelor medicale. Există două categorii mari ale disciplinelor: cea modernă – fondată pe fapte și dovezi experimentale, specifică lumii occidentale și Europei răsăritene; și cea alternativă: naturistă – practică în special în zonele nedezvoltate sau în curs de dezvoltare, dar care în multe situații produce rezultate bune, ca și cea convențională – bazată pe produse farmaceutice, pe utilizarea statisticii și pe teorii ale studiului clinic. Cunoașterea medicală se bazează pe experiența expusă a medicilor de pretutindeni și din toate vremurile. Viitorul medic trebuie să citească din literatura de specialitate. A citi înseamnă a învăța din experiența altora, pentru a putea diagnostica unele boli rare, care nu s-au întâlnit în cursul studiilor; pentru a identifica o leziune în cursul unei operații, bazându-se numai pe cunoștințele sale teoretice, câștigate din lecturi și studii medicale. Chiar dacă volumul de cunoștințe necesare este mai mare în unele specialități decât în altele, se poate spune că documentarea este întotdeauna și peste tot necesară. Nu poți astăzi forma un bun specialist fără o solidă pregătire atât teoretică, cât și practică. Deci, practica constituie și scopul cunoașterii, împreună cu teoria formează o unitate dialectică. Cunoașterea este latura teoretică a activității medicale și este reprezentată în activitatea de spital prin patologie. Ea se bazează pe practică, care este activitatea la patul bolnavului. Teoria promovează practica, care la rândul ei, contribuie la dezvoltarea teoriei. În medicină, teoria fără practică sau invers.. este tot atât de periculoasă ca și ignoranța. Același lucru îl exprimă și Cruveilhier când spune: „Știința este prima datorie a medicului; când este vorba de viața oamenilor, ignoranța este o crimă”.

Concluzii: medicina este un teritoriu extrem de vast, în care noile descoperiri sunt numeroase, iar fiecare disciplină are importanța sa în dezvoltarea medicală continuă. Studiarea și cunoașterea disciplinelor în parte, ajută la formarea unui medic calificat și la tratarea pacientului.